

1kontakt

med

BAPTISTKIRKERNE

Nr. 3

April
Maj
2013

Et virkeligt levende menneske

Påske og pinse står for døren. Det præger naturligvis dette nummer.

Her på siden kan du læse om tre måder, Gud kan vække os fra de døde - allerede i dag.

På side to betragtninger af Jesus på korset.

På side tre en pinseartikel om Helligånden, der virker på ethvert sted til alle tider. Glædelig Påske og god Pinse.

Gud vil vække alle døde til live, ikke bare på den yderste dag, men nu. Ethvert menneske, som sidder fast i sin egoisme, som gør sit yderste for at føre sin egen vilje igennem, som ikke lytter til Guds - til kærlighedens - Ånd, er egentlig mere død end levende. Men Gud vil vække os alle til live, mange gange hver dag. Det gælder om at lade sig opvække.

Når Jesus i evangeliet opvækker døde, gør han det på tre forskellige måder: Jairus' datter, som "so-

ver", formanet til at vågne. Drengen i Nain skal stå op. Og Lazarus, som allerede lå i graven, får besked på, at han skal komme ud. Disse tre måder modsvarer tre forskellige måder at være død på.

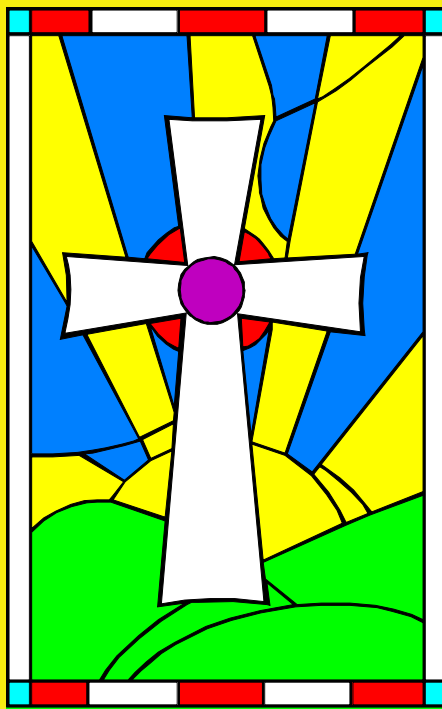
Hvis du lever ubevidst; hvis du ikke ved, hvorfor du lever, og hvor du er på vej hen; hvis du sysler med bagateller i stedet for det væ-

sentlige; - så siger Jesus til dig: "Vågn! Bliv bevidst, nærværende, kom til dig selv, tænk på, hvad der står på spil!"

Du kan også være stivnet i sløvhed og dovenskab. Du spilder måske din kostbare tid og tager aldrig rigtigt fat på dit liv. "Stå op!" siger Jesus. "Ryst din dovenskab af dig, kom nu i gang!"

En tredje måde at være død på er at lukke sig inde i jeg'et, at være fyldt af selvoptagethed og selvmedlidenhed, filtret ind i sin egoisme. "Kom ud! Hold op med at kredse omkring dig selv, gør noget for andre, lev for kærligheden!"

Hvis du er opmærksom og lytter til, hvad Jesus vil sige til dig, vil du blive et virkeligt levende menneske.

Wilfrid Stinissen

"Se, Jeg er med jer. . ."

Når du vil bede.

Kærligheden, hjertegløden, stærkere end døden

En for mig ukendt kunstner har lavet denne skulptur af Jesus som korsfæstet. Han hænger stadig på korset. Blodet fra tornekrone og fra siden løber endnu. Vi ser tydelig hullet i siden, stort nok til at tvivleren kan stikke sin hånd ind.

Men enestående er armene. For Jesus har allerede vristet sine hænder fri af dødens favntag. Han holder sine arme, som en mor eller far holder et lille barn: Varsomt på armen. Her kan vi putte os. Her kan vi finde hvile. Selv om smertens nagler endnu stikker sylespidst ud af Jesu omsorgsfulde hænder, så er her allerede et sted, hvor vi kan finde trøst. Selv når døden rækker ud efter os med sin kolde hånd, kan vi finde frelse i Kristi kærlighed: "Stærkere end døden".

Poul A. Beck

kontakt Kirkeblad for 5 danske baptistmenigheder
104. årgang

Redaktør: Poul A. Beck, Jegstrupevej 61, 8800 Viborg, tlf.: 8661 4777, beck@paradis.dk

Layout: Jan Carstens, Glentevej 10, 8800 Viborg, tlf.: 2165 2198, c@rstens.eu

Regnskab: Jens Anker Næsby, tlf.: 3049 9660, jens.anker@naesby.dk

Tryk: Born Grafisk Tryk, Viborg

Eftertryk efter forudgående tilladelse er mulig.

Baptistkirken i Danmark - Lærdalsgade 7, st. tv. 2300 København S - www.baptistkirken.dk

April

Godhedens Gud,
dit evangelium forkynder for os,
at hvor
der er levende næstekærlighed,
der er du tilstede i hele din fylde.
Din kærlighed,
en brændende flamme,
sætter vores lunkenhed i brand.

Maj

Hellige Ånd,
ofte glemmer vi, at du bor i os.
I os kan der være sprækker
af vantro.
Men du fylder dem altid
med dit usynlige nærvær.

Br. Roger af Taizé

Du dødens overvinder

Herre Jesus Kristus,
du dødens overvinder.
Du har dødsrigets nøgler,
du åbner, og ingen kan lukke,
du lukker, og ingen kan åbne.
Herre, jeg beder:
Lad mig erfare din
opstandelses kraft.
Johannes Arndt (1555-1621)

I dine arme er jeg sikker

Herre, i dine arme er jeg sikker.
Når du holder mig,
har jeg intet at frygte.
Jeg ved intet om fremtiden,
men jeg stoler på dig.

Frans af Assisi

Godhedens kilde

Himmelske konge og trøster,
du sandhedens Ånd!
Du er nærværende overalt,
fylder universet,
du godhedens kilde,
du livgiver,
kom og tag bolig i os,
rens os fra alt ondt
og frels vore sjæle

Ortodoks bøn

Om Helligånden

Alle steder

Helligånden er på ethvert sted og fylder alle ting, sådan hedder det i en gammel bøn. Og sandt er det, at helt fra begyndelsen svævede Guds Ånd over vandene (1 mos 1,2). Og den dag i dag kan vi intet sted tage hen og komme væk fra Guds Ånd. Farer vi til himmels, er han der, styrter vi i dødsrigets dyb, finder Guds Ånd os også der. Intet sted kan vi være, og være uden Guds Ånd (Sl 139, 7-12). Gud er allesteds-nærværende ved sin Ånd. Intet sted er uden Ånden. Uden Ånden er "ingen steder".

Livgiver

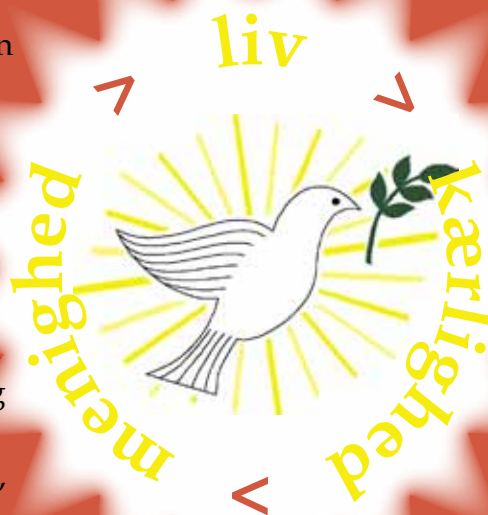
Vi mødte Helligånden første gang, allerede da vi fik livet. Gud blæste sin Ånd i os, så vi blev levende væsner, og vi åndede for første gang. Ja, uden Guds Ånd er vi slet ikke i live (Sl 104,29-30). Hver gang vi ånder ind og ånder ud, kan vi på ny blive opmærksomme på Guds vedvarende "Væren" i os. For i Ham Lever, Ånder og Er vi, fortæller Paulus os (Ap.G.17, 28).

Og i den dybere betydning - hvor livet liver op, hvor tilværelsen får farve og glød, så vi ikke bare overlever, men virkelig lever, - der møder vi på ny Ånden som Livgiver. Helligånden gør levende, siger både Jesus (Joh 6,63) og Paulus (2 kor 3,6). Intet levende er uden Ånden. Uden Ånden var ingen i live.

Frugtbærer

Vi møder også Helligåndens frugt utallige gange i vores liv. Åndens frugt (i ental) er kærlighed. Og kærligheden

beskrives nærmere som glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, mildhed og selvbeherskelse (Gal 5,22). Denne gudgivne kærlighed, forskellig fra forelskelse og billig erotik, møder vi nok oftere, end vi skønner på det. Der findes nemlig ikke to slags kærlighed, dels en menneskelig, dels en guddommelig. Al kærlighed stammer i sidste ende fra Helligånden. Ingen kærlighed er uden Ånden. Uden Ånden var der ingen kærlighed.

Enhver, der har modtaget uselvisk kærlighed eller fået lov at elske andre uden egoismens grimme bismag, har fundet Åndens frugt. Rigtig mange af vore menneskelige relationer - fx forældre og bedsteforældre, der elsker deres børn og børnebørn, eller ægtefæller, der trofast holder sammen - er gennemsyret af Åndens frugt: Kærlighed. Denne oprigtige, sande kærlighed møder vi både i kirken og uden for kirken. I menighedens nære fællesskab og der, hvor mennesker slet ikke er afklaret i forhold til Gud. Ånden virker jo på ethvert sted. Guds Ånds virke er langt, langt større end kirken.

Menighedssamler og -sender

Helligånden arbejder igen i os ved overgangen til kristentro og indgangen til Guds menighed. Helligånden giver os troen på, at Jesus er vores Herre (1. kor 12,3), og vi døbes alle med én Ånd til at være ét. Så vi uden smålig skelen til vores tidligere liv eller etniske herkomst sættes sammen til ét legeme, ét fællesskab (1. kor 12,13).

Her giver Ånden os meget forskellige gaver af hans nåde - nådegaver - fx tungetale eller ledelse; helbredelse eller omsorg; profet eller hjælper; forkynder eller administrator; lærer eller ... ja gaverne er mange, men Ånden er én. Den skænker - til fælles gavn - hver enkelt af os de gaver, som Ånden ser, at der er behov for til menighedens opbyggelse. Guds menighed findes, fordi Helligånden har inviteret os til at være med i fællesskabet og udruster os, så fællesskabet kan opbygges. Ingen Guds menighed er uden Ånden. Uden Ånden var der ingen menighed.

Herfra sendes vi også af Ånden til verden, for der at møde dem, som Ånden allerede er nær og virksom i med bl.a. Liv og Kærlighed. Vi sendes med de glædelige nyheder om Jesu Kristi fødsel: Han kom som én af os, opstod fra de døde og kommer i kraft og herlighed for at forløse, frelse og genskabe alt det skabte til Gud Faders større ære.

Glædelig pinse.

Poul A. Beck